

Η μάσκα

Ζωγράφισα γι' άλλο ένα βράδυ ένα χαμόγελο στο πρόσωπο μου και φόρεσα τα μαύρα μου γυαλιά, το καλό μου φόρεμα και τις αγαπημένες μου μυτερές γόβες. Έσφιξα τα χέρια μου και άρχισα να περπατώ, έμοιαζα με μια ευτυχισμένη γυναίκα, που είχε τόσο μεγάλη αυτοπεποίθηση ώστε να φορά μέσα στη νύχτα τα γυαλιά της, διότι ταίριαζαν με την εμφάνιση της.

“ Δες μαμά, τι όμορφη κυρία” ακούστηκε η φωνή ενός παιδιού και μαζί με την φωνή του διάφορα σφουρίγματα από μεθυσμένους άντρες, που αδιαφορούν για τις γυναίκες δίπλα τους και μοιάζουν κάπως άθλιοι και αηδιαστικοί.

Κανένας δεν κατάλαβε τίποτα, πέτυχα για άλλο ένα βράδυ τον σκοπό μου. Τους ξεγελώ όλους... Όλους, εκτός από έναν...

Άναψαν τα φώτα της Θεσσαλονίκης, έτρεξα να κρυφτώ κάτω από ένα αφώτιστο σημείο και ομολογώ δεν δυσκολεύτηκα πολύ, αφού υπάρχουν αρκετές σκοτεινές γωνίες στον δρόμο μου. Όμως, εκτός από τα φώτα του προορισμού μου, τώρα έχουν σβήσει και τα φώτα της ψυχής μου.

Ένα ακόμα βράδυ, που η σκέψη σου αιχμαλώτισε τον νου μου, μία ακόμη νύχτα που προσπαθώ να πείσω την καρδιά μου, πως έφυγες για πάντα. Κι όμως οι αναμνήσεις, είναι ακόμα τόσο ζωντανές για μένα, σαν να μην έφυγες ποτέ. Τι να θυμηθώ και τι να ξεχάσω;

Τα βράδια που το μόνο που ήθελα, ήταν να με κρατάς σφιχτά στα χέρια σου. Τις μέρες που το μόνο που ζητούσες ήταν η καλημέρα μου. Και τ' απογεύματα που αγκαλιά ακούγαμε τους αγαπημένους δίσκους μας.

Μελωδίες που συντροφεύουν τα όνειρα μου και με γεμίζουν με αυταπάτες. Μελωδίες που πλέον μου φέρνουν δάκρυα στα μάτια.

Έφτασα εντέλει στο μέγαρο μουσικής, το οποίο είναι πιο φωτισμένο από ποτέ. Η είσοδος έχει γεμίσει ζευγάρια που κολλά το ένα στο άλλο, ενώ προσπαθούν ανυπόμονοι και βιαστικοί να βγουν από την ομορφιά και την χλιδή του κτιρίου.

Και εγώ μια λεπτή φιγούρα καθισμένη σε ένα παγκάκι, στολισμένη βιτρίνα απέναντι τους. Δεν άντεξα άλλο έβγαλα από τα πρησμένα μου μάτια τα γυαλιά και γι' άλλη μια φορά τα δάκρυα μου κύλησαν σαν ορμητικοί καταρράκτες.

Όλοι όσοι με κοιτούν, πιστεύουν πως είμαι πολύ τυχερή, που δεν έχω κανένα πρόβλημα, που έχω ότι ευχηθώ, που όλοι με θαυμάζουν και που απολαμβάνω τις βόλτες μου μετά από κάθε στεναχώρια μου.

Κουράστηκα να κουβαλάω μαζί μου αυτή τη μάσκα, αλλά δεν μπορώ να κάνω αλλιώς, όλοι βλέπουν το γέλιο μου, κανένας όμως δεν προσέχει εμένα. Κανένας δεν μπορεί να καταλάβει, πόσο ανάγκη έχω να σε δω, πόσο μου λείπει το γέλιο σου, το δάκρυ σου, εσύ!

Πόσο μ' έχει γονατίσει, ο τρόμος, στην σκέψη ότι κάποιος θα δει μέσα από την μάσκα μου και εκείνη θα ραγίσει.

Δεν αντέχω, να χάνομαι μέρα με την μέρα. Δεν μπορώ να αισθάνομαι την απουσία σου, τα ξημερώματα δίχως χρώματα και φως. Όλα γύρω μου ψεύτικα, όλοι μοιάζουν ύποπτοι στα μάτια μου. Άλλο ένα βράδυ μόνη μου, εσύ δεν είσαι πουθενά, έφυγες, χωρίς μια λέξη να πεις, δίχως να δώσεις μια εξήγηση.

Τώρα πλέον υπάρχουμε ως μία ανάμνηση, έχω ακόμα στα αυτιά μου τον ήχο σου από τα βράδια που σιγοτραγουδούσες αγαπημένα μας κομμάτια και χανόμουν στην μαγεία των στίχων.

Όλα αυτά είχαν το άρωμα της κατάλευκης ορχιδέας και θα έμεναν για πάντα γερά ριζωμένα μέσα μας, με την ελπίδα πως κάποια μέρα τα όνειρα που είχαμε κάνει μαζί θα γίνονταν πραγματικότητα, πως θα ζούσαμε κάθε μας στιγμή και θα ήταν πάντα ο ένας στο πλάι του άλλου.

Πως καταλήξαμε δύο ξένοι; Εμείς, που ζούσαμε ο ένας για τον άλλον, που κάθε μου ανάσα ήταν δική σου και κάθε σου όνειρο δικό μου, θυμάμαι όσους μας έβλεπαν μας καμάρωναν. Πως αλλάξαμε έτσι, πως όλες οι υποσχέσεις έσπασαν μέσα σε μια νύχτα;

Συνεχίζω να ξεγελώ με την μάσκα μου τον καθένα, να φοράω τα καλά μου για να βγω μια βόλτα μόνη μου, συνεχίζω με την ελπίδα πως μια μέρα θα ξυπνήσω και θα σ' έχω σβήσει, συνεχίζω να παλεύω για μένα, συνεχίζω ν' αγωνίζομαι για μένα.

Σκουπίσα λοιπόν τα κλαμένα μου μάτια, κατέβασα τα γυαλιά από το κεφάλι μου, έβγαλα από την τσάντα το κόκκινο κραγιόν μου και έβαψα τα χείλη μου, φόρεσα το χαμόγελο μου, έπιασα την ουρά από το μακρύ μου φόρεμα και γύρισα στο σπίτι μου.

Εσβησα τα αναμμένα κεριά και κοιμήθηκα με την ελπίδα, πως αύριο δεν θα χρειαστώ την μάσκα μου.

Κάτση Κλεοπάτρα

http://suffrazetteinthecity.blogspot.gr/2014/07/blog-post_27.html?spref=fb